

РЕШЕНИЕ

№ 1150

гр. Русе, 19.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, XV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Николай Ст. С.

при участието на секретаря М.а Й. Симеонова
като разгледа докладваното от Николай Ст. С. Гражданско дело №
20224520102773 по описа за 2022 година

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл.220, ал.1 от КТ и чл.86 от ЗЗД, както и насрещни такива с правно основание чл.224 от КТ и чл.86 от ЗЗД.

Производството е образувано по искова молба на „Примекс“ ЕООД с ЕИК:127033207, със седалище и адрес на управление гр.Каспичан, с която е предявен иск с правно основание чл.220, ал.1 от КТ срещу ответника М. П. П. от гр.Русе.

Твърди, че със Заповед № 00001431/17.03.2022г. било прекратено трудовото правоотношение с ответника считано от 17.03.2022г. на основание чл.326, ал. 1 от КТ - по писмено заявление от М. П. П. за едностранно прекратяване на трудов договор N:1772/07.02.2022г.. Заповедта била връчена на лицето на 17.03.2022г. Претендира сумата от 1567,67 лева обезщетение по чл.220, ал. 1 от КТ за неспазване срока на предизвестието, ведно със законната лихва върху обезщетението от подаване на исковата молба – 27.05.2022г. до окончателно изплащане на сумата, както и разноски по делото.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът е депозирал отговор, с който са развити събразнения за неоснователност на предявения иск.

В срока за отговор на исковата молба ответникът е предявил насрещен иск срещу „Примекс“ ЕООД с ЕИК:127033207, със седалище и адрес на управление гр.Каспичан с правно основание чл.224 от КТ. Моли съда да постанови решение, с което да осъди първоначалния ищец да му заплати сумата от 92,70 лева, представляваща обезщетение по чл.224 от КТ, както и сумата от 1,93 лева представляваща законна лихва върху вземането по чл.224 от КТ за периода от 02.05.2022г. до 15.07.2022г., ведно със законната лихва върху главницата считано от 15.07.2022г. до окончателното изплащане на сумата. Представени са писмени доказателства.

С молба с вх.№:20770/24.08.2022г. ответникът по насрещния иск е депозирал отговор, с който са развити съображения за неговата неоснователност.

Съдът след като съобрази събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Установено е и не се спори, че ответникът М. П. се е намирал в трудово-правни отношения с дружеството – ищец. Ответникът изпълнявал длъжността „Работник поправка на джанти и гуми“ с код НКПД:72311015. Работникът следвало да изпълнява трудовите си задължения в „Примекс“ ЕООД гр.Русе, ул.“Тутракан“ 32.

След депозирано заявление лично от М. П. П. за едностранно прекратяване на трудов договор №:1772/07.02.2022г., със Заповед № 00001431/17.03.2022г. трудовото правоотношение с ответника било прекратено считано от 17.03.2020г. на основание чл.326, ал. 1 от КТ. Заповедта била връчена на П. на 17.03.2022г.

От заключенията на изготвените ССЧЕ се установява, че размерът на последното получено от ответника М. П. П. брутно трудово възнаграждение за месец Февруари 2022г., предхождащ месеца, в който е настъпило основанието за процесното обезщетение по чл.220 от КТ е 572,50 лева. Установява се, че размерът на дължимото обезщетение по чл.220 от КТ, съгласно чл.228 от КТ при неспазено 60-дневно предизвестие е 2 002,79 лева. Респективно размерът на дължимото обезщетение по чл.220 от КТ, съгласно чл.228 от КТ при неспазено 2-месечно предизвестие е 2 060,01 лева.

Вещото лице установява, че след направените удръжки от работодателят по чл.272 от КТ, размерът на дължимото от работника М. П. П.

обезщетение в полза на работодателя му за неспазено 2-месечно предизвестие е 1567,68 лева.

Вещото лице установява, че brutният размер на обезщетението по чл.224 от КТ е 103 лева, а нетният 92,70 лева. Законният краен срок за неговото изплащане е 02.05.2022г. Установява, че размерът на законната лихва върху brutния размер на вземането по чл.224 от КТ за периода от 03.05.2022 г. до 15.07.2022 г. - датата на предявяване на насрещния иск е 2,12 лева, а върху нетния размер -1,92 лева.

Установената по този начин фактическа обстановка налага следните правни изводи:

По редявените икове с правно основание чл.220, ал.1 от КТ и чл.86 от ЗЗД.

Анализа на представените по делото писмени доказателства дава основание на съда да формулира извод, че предявените икове са основателни. Това е така, тъй като доказателствата по делото се установяват отношенията между страните, а именно, че с трудов договор №1772/07.02.2022г. ответникът бил назначен на работа в ищцовото дружество на длъжността „Работник поправка на джанти и гуми“ с код НКПД:72311015. П. следвало да изпълнява трудовите си задължения в „Примекс“ ЕООД гр.Русе, ул.“Тутракан“ 32.

Установява се, че на 17.03.2022г. М. П. П. депозирал заявление за едностранно прекратяване на трудов договор N:1772/07.02.2022г. Със Заповед № 00001431/17.03.2022г . трудовото правоотношение с ответника било прекратено считано от 17.03.2022г. на основание чл.326, ал. 1 от КТ . Заповедта била връчена на П. на 17.03.2022г.

По делото не са представени доказателства до настоящият момент ответникът да е изплатил обезщетението за неспазеният срок на предизвестие н а ищеца поради едностранното му прекратяване на трудовото правоотношение между страните.

От изложеното съдът формулира извод, че за „Примекс“ ЕООД с ЕИК:127033207 възниква правен интерес да търси пълният размер на обезщетението по чл.220, ал.1 от КТ, дължимо от ответника за неспазено предизвестие по съдебен ред. Претендираното от дружеството работодател

обезщетение по чл.220, ал.1 от КТ е в размер на 1567,67 лева. Същото е формирано по реда на чл.228, ал.1 от КТ, а именно от последното брутно трудово възнаграждение на работника за неотработените работни дни от изрично договореният срок на 60 дневно предизвестие.

По изложените съображения съдът прие, че предявения иск на основание чл.220, ал.1 от КТ е доказан по размер и основание и следва да бъде уважен изцяло.

Следвайки основателността на главния иск, следва да бъде уважен и предявеният акцесорен иск за лихви. Върху дължимите обезщетения в общ размер на 1567,67 лева, съгласно чл.86 от ЗЗД, ответникът дължи и законна лихва, считано от датата на образуване на делото – 27.05.2022г. до окончателното изплащане на сумите.

При този изход на делото в тежест на ответника са направените от ищеца разноси в общ размер на **870,71 лева** от които 408,00 лева платен адвокатски хонорар, 400,00 лева платено възнаграждение на вещо лице по изготвената ССЧЕ, както и платена д.т. за разглеждане на иска в размер на 62,71 лева.

По редявените насрещни икове с правно основание чл.224 от КТ и чл.86 от ЗЗД.

С оглед представените писмени доказателства съдът намира предявените насрещни икове за основателни.

От приетото по делото заключение по изготвената допълнителна ССЧЕ се установява, че брутният размер на обезщетението по чл.224 от КТ е 103 лева, а нетният 92,70 лева. Законният краен срок за неговото изплащане е 02.05.2022г. Вещото лице установява, че размерът на законната лихва върху брутният размер на вземането по чл.224 от КТ за периода от 03.05.2022 г. до 15.07.2022 г. - датата на предявяване на насрещния иск е 2,12 лева, а върху нетния размер -1,92 лева.

От изложеното съдът формулира извод, че за М. П. възниква правен интерес да търси пълният размер на обезщетението по чл.224 от КТ, дължимо от ответника за полагащия му се отпуск съобразно отработеното време. Следователно предявения иск на основание чл.224 от КТ е доказан по размер и основание и следва да бъде уважен изцяло.

Следвайки основателността на главния иск, следва да бъде уважен и предявеният акцесорен иск за лихви. Върху дължимото обезщетение в размер на 92,70 лева, съгласно чл.86 от ЗЗД, ответникът дължи и законна лихва в размер на 1,93 лева за периода 02.05.2022г. – 15.07.2022г., както и законна лихва, считано от датата на образуване на делото – 27.05.2022г. до окончателното изплащане на сумите.

При този изход на делото по насрещния иск в тежест на дружеството ищец са направените от БС власт – Русенски районен съд разноси в общ размер на **250,00 лева** от които 200,00 лева за платено от БС възнаграждение на вещо лице по изготвената допълнителна ССчЕ, както и д.т. за разглеждане на иска в размер на 50,00 лева.

Мотивиран така, съдът:

РЕШИ:

ОСЪЖДА М. П. П. с ЕГН:***** да заплати на „Примекс“ ЕООД с ЕИК:127033207, със седалище и адрес на управление гр.Каспичан сумата от **1567,67 лева**, представляваща обезщетение на основание чл.220, ал.1 от КТ във връзка с Трудов договор № 1772 /07.02.2022г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 27.05.2022г. до окончателното изплащане на сумата, както и сумата от **870,71 лева** разноси по делото.

ОСЪЖДА „Примекс“ ЕООД с ЕИК:127033207, със седалище и адрес на управление гр.Каспичан да заплати на М. П. П. с ЕГН:***** сумата от **92,70 лева**, представляваща обезщетение на основание чл.224 от КТ във връзка с Трудов договор № 1772 /07.02.2022г., **1,93 лева** представляваща законна лихва върху вземането по чл.224 от КТ за периода 02.05.2022г. – 15.07.2022г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 27.05.2022г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА „Примекс“ ЕООД с ЕИК:127033207, със седалище и адрес на управление гр.Каспичан да заплати в полза на Русенски районе сумата от **250,00 лева**, от които 200,00 лева платено от БС възнаграждение на вещо лице по изготвената допълнителна ССчЕ и 50,00 лева д.т. за разглеждане на иска.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Русенския окръжен

съд в двуседмичен срок от връчването на препис от него на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____